

Verzoening (on)mogelijk ?

Gisteren stonden wij bij onze auto in Migdal. Mies en ik maakte ons klaar om een flinke dagtrip te maken naar Rishon LeTzion en Kfar-Sabe. Een buurman stapte op mij af en vroeg: ‘Jan, denk je dat nu de profetieën in vervulling gaan? Shmuel was een oude bekende van me en we hadden al heel wat gesprekken gehad. Als reservist dient hij bij het Israëlische Defensieleger in de Golan. Hij heeft al heel wat ellende gezien en ziet vanuit het Noorden het dreigende gevaar opkomen tegen Israël. Ik probeerde hem te bemoedigen en deelde met hem kort een paar teksten uit de profeten en zei dat de Bewaarder van Israël over Israël dag en nacht de wacht houdt. Hij was bemoedigd toen hij hoorde dat in Nederland veel Christenen voor Israël bidden.

In Kfar-Saba ontmoetten wij Toni Sperandeo. Hij was met een ‘Gideonsbende’ van 300 Messiaanse- en Arabische leiders naar Sderot en het festivalterrein gegaan waar op 7 oktober van het afgelopen jaar afschuwelijke moorden, kidnappings, martelingen en verkrachtingen hebben plaatsgevonden. Op de puinhopen van het totaal vernielde politiebureau van Sderot zongen en baden de 300 eenparig. Bijbelteksten over heling van het land en volk en over het verzoenende bloed van Jezus werden uitgesproken, waarna een moment van stilte volgde. Pastor Toni vertelde: ‘Wij hoorden in de stilte plotseling de vogels zingen, het was alsof de hemel verkondigde dat er hoop is voor Israël’.

De groep van driehonderd reed verder naar het festivalterrein. Het was alsof het een grote begraafplaats was, bezaaid met stokken waaraan plakkaats waren bevestigd met foto's van de slachtoffers. Een intense droefheid en een niet te beschrijven neerslachtigheid kwam over de groep. Teksten uit het Nieuwe Testament over het verzoenende bloed van Jeshoea dat alle zonden bedekt werden luid uitgesproken. Beleden werd dat Hij de enige hoop en de weg naar de vrede is voor Joden en Arabieren. Samen bad men voor de rouwende families en de families van de gegijzelden in Gaza. En weer kwam er een plechtig moment van stilte. Pastor Toni Sperandeo vertelde dat geen oog droog bleef. Maar na de stilte kwam over de groep een sterk bewustzijn van de aanwezigheid van de God van Israël. Er kwam hoop, en een verwachting dat God Zijn Land gaat herstellen over de aanwezigen.

Hier waren Joodse én Arabische volgelingen van dezelfde Messias, eendrachtig samen. Mensen die zelf eens verdeeld waren over allerlei zaken en Gods plan voor de roeping van Israël en de volken niet verstonden. Het bezoek van de 300 aan deze plaatsen van intens verdriet werd niet gemeld door CNN, BBC of de NOS. In het narratief van deze media horen wij alleen de berichten over onderlinge haat, over moord en doodslag, waarbij Israël meestal de boosdoener is. Wél werd op het nieuws een Gazaan aan het woord gelaten die beweerde dat hij het voedsel van de Israëli's niet accepteerde omdat hij gehoord had dat zij de zakken met meel met bloed zouden vermengen. Dit is een herhaling van het oude bloedsprookje uit de Middeleeuwen dat zegt dat de matses die de Joden met Pesach maken vermengd zou zijn met het bloed van niet-Joodse baby's. Zonder enig commentaar, zonder kritische vragen worden dergelijke leugens de ether ingestrooid en zorgen daarvoor dat de publieke opinie in het Westen zich massaal tegen de Joden keert.

In Israël is er gelukkig ook nog een andere werkelijkheid. Die van Joodse- en Arabische gelovigen die aan de voet van het kruis verzoening vonden door het vergoten bloed van Jeshoea, Jezus. Voor hen bestaat de scheidsmuur niet meer tussen Joden en niet-Joden, maar is er slechts één nieuwe mens in de Messias! Hij is onze vrede (Efeziërs 2:14)

7 maart 2024

Jan Barendse